

FIR- SPANDET

*Kastrup-Tårnby Rideklub
25./2. 1975 - 25./2. 2000
Jubilæumsnummer*

FirspanDET er Kastrup-Tårnby Rideklubs medlemsblad

*Forsidefoto: Vibeke Sørensen foran KTRs skilt på Høgsbrovej.
(Foto: Amager Bladet)*

Indhold:

Redaktørens side	side 3-4
"Strø-minder" fra Vibeke Sørensen	side 5-7
Joan Frisk husker 25 år og mere tilbage	side 8-10
Stiftende generalforsamling (indkaldelse)	side 11
Referat fra stiftende generalforsamling	side 12
Ansøgning om jord (FirspanDET 1979)	side 13-14
Instruktører i KTR gennem årene	side 15
Artikel fra Amager Bladet	side 16
KTRs logo	side 17
Artikel fra Amager Bladet	side 18
Bent Steenberg fortæller	side 19-24
Formandens beretning (1981)	side 25-30
KTRs ridecenter (oversigt fra 80'erne)	side 31
Mona Gjedveds erindringer	side 32-42
Lidt om fremtiden	side 43

*Dette jubilæumsnummer udkommer d. 25. februar 2000 i
anledning af KTRs 25 års jubilæum.*

Redaktion: Elisabeth Pallesgaard

Tryk: Kastrup-Tårnby Idræts Sammenslutning

*Tak til Amager Bladet for at have fået lov til at anvende
billeder og artikler*

Tak til FirspanDET's faste annoncører

Kastrup-Tårnby Rideklub, Ugandavej 13-21, 2770 Kastrup

25. februar 2000

Kære læser

Dette er jubilæumsnummeret af Kastrup-Tårnby Rideklubs medlemsblad Firspandet, du er så heldig at stå, ligge eller sidde med i hånden. Med dette blad håber jeg at kunne fortælle dig lidt om KTRs historie. Jeg har ikke selv været med fra starten, og kender derfor ikke historien, men i min gennemgang af Bilagsmappen (som er en mappe med relevante breve, regnskaber osv), er jeg stødt på mange interessante bilag, som er relevante i f.b.m. KTR's 25 års jubilæum, idet mange af dem fortæller lidt om klubbens historie. Der er imidlertid en meget ringe datering af nogle af de tidlige bilag, men da bilagene er nummererede kan jeg pejle mig frem til nogle af årstallene.

Det kunne have været yderst interessant for dig som læser og for mig som redaktør, hvis der havde været nogle, der havde haft tid og lyst til at deltage i at gøre dette nummer til et mindre historisk værk. Jeg har i de sidste tre numre af Firspandet opfordret læserne til at bidrage, men det er kun meget få, der har givet mig noget hertil. Når dette nummer er blevet trykt, er der helt sikkert nogle, der vil sige: "Neej, hvor ærgerligt, at du allerede har fået bladet trykt, for jeg havde altså lige den historie eller det billede, jeg gerne ville have haft i". Men nu er det altså for sent - prøv at være lidt hurtigere ude - jeg bruger meget tid på at lave et blad, som jeg håber, læserne vil finde godt og interessant at læse i, men det er med et meget lille grundlag, og jeg skal som regel selv ud at finde materiale til bladet.

Jeg har også selv en masse minder fra KTR, men jeg synes, at det er "de gamle", der skal fortælle. Jeg blev først medlem først i 80'erne. Det ældste billede jeg har fra KTR er af mig selv, der springer på hesten Donna til et stævne i klubben i maj 1984. (Jo, jeg har turdet springe engang - og har som mange andre gået til springundervisning hos Steenberg)

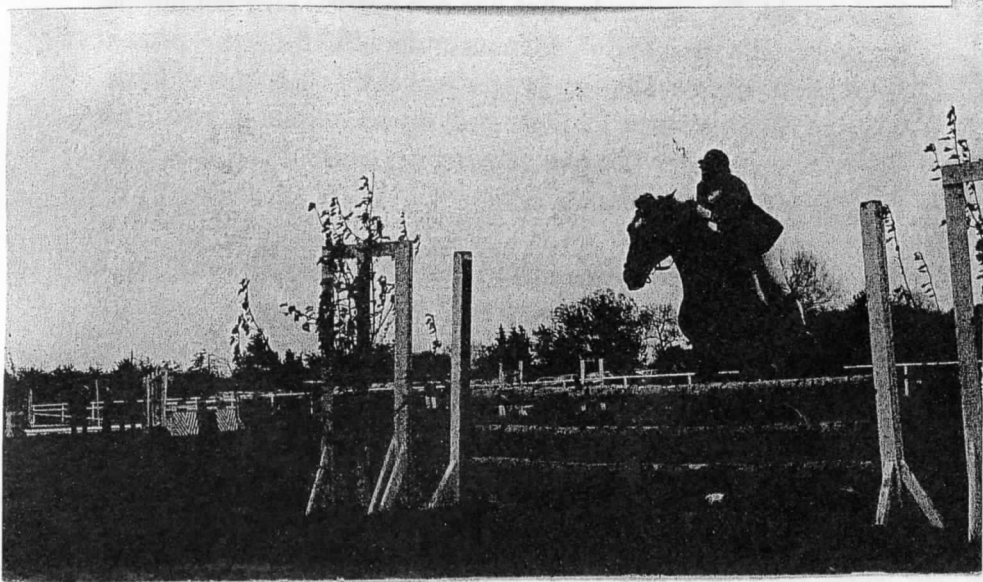
Jeg har selv været redaktør i ca. seks år, men jeg brænder også for bladet, og jeg forsøger at forny bladet lidt efter lidt, således at det til stadighed kan fange læseren. Jeg har mange ideer til Firspandet i fremtiden, men da arbejdet med Firspandet - som alt andet klubarbejde - er ren fritidsbeskæftigelse, tager det ofte meget lang tid, inden jeg får ført mine planer ud i livet.

En speciel tak til Vibeke Sørensen, Lone Pedersen, Joan Frisk, Mona Gjedved og Bent Steenberg, som har leveret indlæg, billeder og avisartikler og derved har været medvirkende til skabelsen af dette jubilæumsblad.

I anledning af jubilæet har jeg valgt at bringe mit brev-bånd-interview med Bent Steenberg endnu engang - det bliver så tredje gang, jeg bringer det i Firspandet, men der er kommet flere nye medlemmer på det sidste, som ikke kender Bent eller det, han fortæller her. Og alle Jer, der har læst det før kan sagtens læse det igen.

Jeg vil ønske klubben tillykke med "sølvbrylluppet" og håber, at vi får et par gode, hyggelige dage med reception og fest.

KH Elisabeth

"Strø-minder" fra Vibeke Sørensen, en af KTRs første formænd

Joan Frisk har skrevet til Vibeke for at få hende til at skrive lidt til bladet.

KTR blev stiftet, da der var et behov for rideundervisning i Tømmerup. Vi havde redet i Kongelundens Rideklub i flere år, men Tømmerupvej var mørk og farlig at færdes på til hest om vinteren.

Da Bent Steenberg blev ledig som instruktør, var vi (fru Nielsen, hendes datter, Kurt Christensen (*Vibekes eks-mand. Red.*) og jeg) så heldige at modtage undervisning i fru Nielsens græsfold med lys fra Englandsvejs gadelys. Det var lige overfor den ejendom som dengang var fru Nielsens, senere Jan Rasmussens og dernæst Lene Kristensens (*nu: Strøm. Red.*).

Fru Nielsen solgte sin ejendom til Jan Rasmussen, og så kom der skred i tingene. Han kendte Helge Heine fra Høgsbrovej, hvor han havde travheste og nogle enkelte rideheste opstaldet. Vi blev i fællesskab enige om at forsøge at etablere en rideklub under Dansk Ride Forbund på Stutteri Heine med Bent Steenberg som rideinstruktør. Det lykkedes efter meget tovtækkeri, og jeg blev valgt til KTRs sekretær, Jan Rasmussen blev kasserer, Steenberg blev vistnok næstformand og Kurt Christensen bestyrelsesmedlem - jeg kan ikke huske det.

Vi fik etableret to springbaner og to dressurbaner med lys på Heines ejendom og undervisningen foregik her i de første år. Det var dejligt om sommeren og ofte en barsk omgang om vinteren - især for Steenberg, der stillede op i al slags vejr! Det var sjældent, vi fik ham lokket til hest - der kunne han ellers have holdt varmen!

Det lykkedes os at få stillet grunden på Ugandavej til rådighed af kommunen for at etablere egne baneanlæg og byggeri af hallen. Det var et kæmpearbejde - både tovtrækkeriet med kommunen, finansiering af byggeriet og baneanlæg. Ikke mindst selve arbejdet med anlæg og opførelse af hallen var særdeles krævende. Dette arbejde blev udført af klubbens frivillige medlemmer. Her husker jeg især Mona og Ole Gjedveds store indsats, men også her var Jan Rasmussens indsats meget værdifuld for klubben.

Jeg ønsker KTRs medlemmer god fornøjelse på jubilæumsdagen samt held og lykke i fremtiden. Hils dem jeg kender, især vil jeg godt have, at Steenberg får min varmeste hilsen,

Kære Vibeke

Tusind tak for dit brev; det var dejligt, at du havde tid til at skrive lidt til os: Det er helt specielt at have været en af klubbens første formænd, og derfor synes jeg også, at det er helt specielt at kunne bringe en hilsen fra dig i dette jubilæumsnummer.

Elisabeth

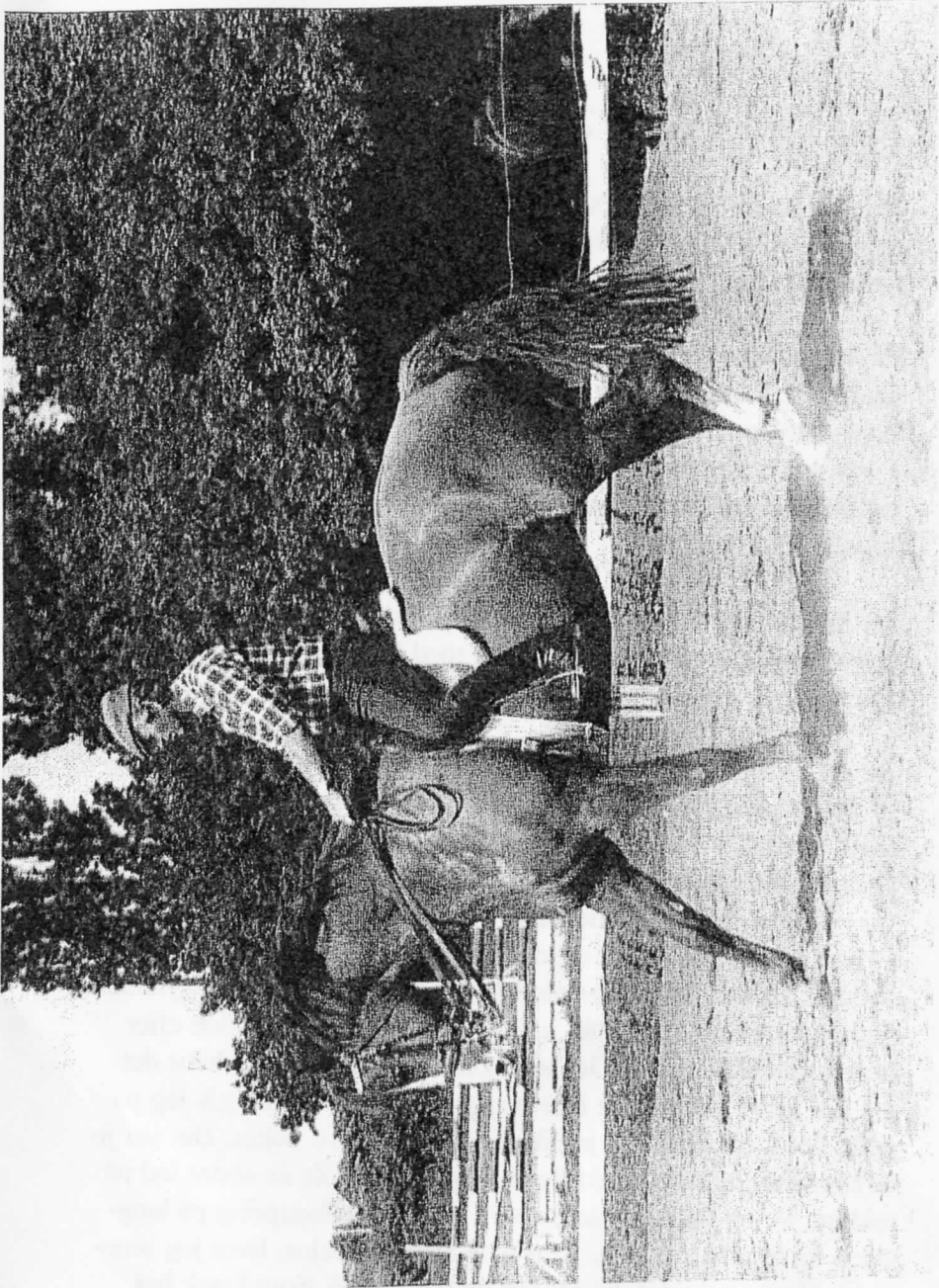
"dus med dyrene"

- et eldorado for hobbydyr

Englandsvej 368 2770 Kastrup
Tlf. 32 50 31 04 Fax 32 50 87 04

Bent Steenberg på Vibeke Sorensens hest Dongo på banen på Stutteri Heine. (Foto: AmagerBladet)

Joan Frisk husker 25 år og mere tilbage i tiden

Jeg kan huske, at jeg blev kontaktet af Vibeke Sørensen som sagde: "Vi skal have stiftet denne her rideklub, så mød op i det gamle vandtårn på Løjtegårdsvej!"

På dette tidspunkt havde jeg min hest stående på Ny Kastrupgaard, Gl. Kirkevej. Min hest var en travhest, der hed Nero Axworthy, som jeg havde reddet fra slagteren, da den var fem år - den skulle slagtes, fordi den ikke kunne løbe stærkt nok! Da det var en travhest var det med dressurundervisning ikke det, jeg havde mest brug for.

Jeg mødte op i Vandtårnet, hvor der faktisk var kommet ret mange mennesker, og KTR blev stiftet med Vibeke Sørensen som den første formand.

Da jeg nu havde været med til at stifte en rideklub, måtte jeg også vise interesse og meldte mig derfor til undervisningen. Det foregik lidt anderledes dengang end i dag: VI havde kun en underviser til både dressur og springning - nemlig Bent Steenberg (som var politibetjent fra det nedlagte beredne korps) med spidsbukser (= ballonbukser), kasket og det hele. (Da Steenberg blev 60 forærede klubben ham et par moderne ridebukser, men han syntes, at de strammede og "viste det hele"). Holdene var opdelt efter hestens udviklingsstrin. Der var bl.a. et ungheste-hold, hvor det gik lidt mere fremad, og i de år, jeg fik undervisning, gik jeg på dette hold, for så skulle jeg ikke hele tiden lave volter. Det var jo en travhest, og når jeg skulle galoppere, gik alle de andre ind på midten, så jeg ikke red dem ned. I ved: To galopspring på langsiden og ét på kortsiden. Vi red på Stutteri Heine, hvor jeg senere fik Nero opstaldet, så det var dejligt tæt på. Som I nok har hørt før; red vi udendørs både sommer og vinter. Det var nu ikke så mange vintre, for vi fik nemlig en aftale med Mona og Flem-

ming Nicolaisen, der havde Tømmerup Rideskole, og der fik vi så undervisning om vinteren.

Klubben var ikke ret gammel, da vi afholdt vores første stævne. Jeg kan mindes at programmet var på to A4-sider, og at det var håndskrevet - så der er sket noget siden. Jeg havde også meldt til, men turde ikke alligevel. Nero var ikke let at springe - spørg bare Lone (Anja Pedersens mor). Lone vandt senere et par røde sløjfer på ham. På Høgsbrovej afholdt vi også et Landsdelsstævne for ponies. Det er vel det, der svarer til et udvidet distriktsstævne i dag. Det var hårdt, da vi ikke var særlig øvede i at afholde stævner, men det gik perfekt. Vejret var også perfekt!! Vi var ret stolte, kan jeg huske.

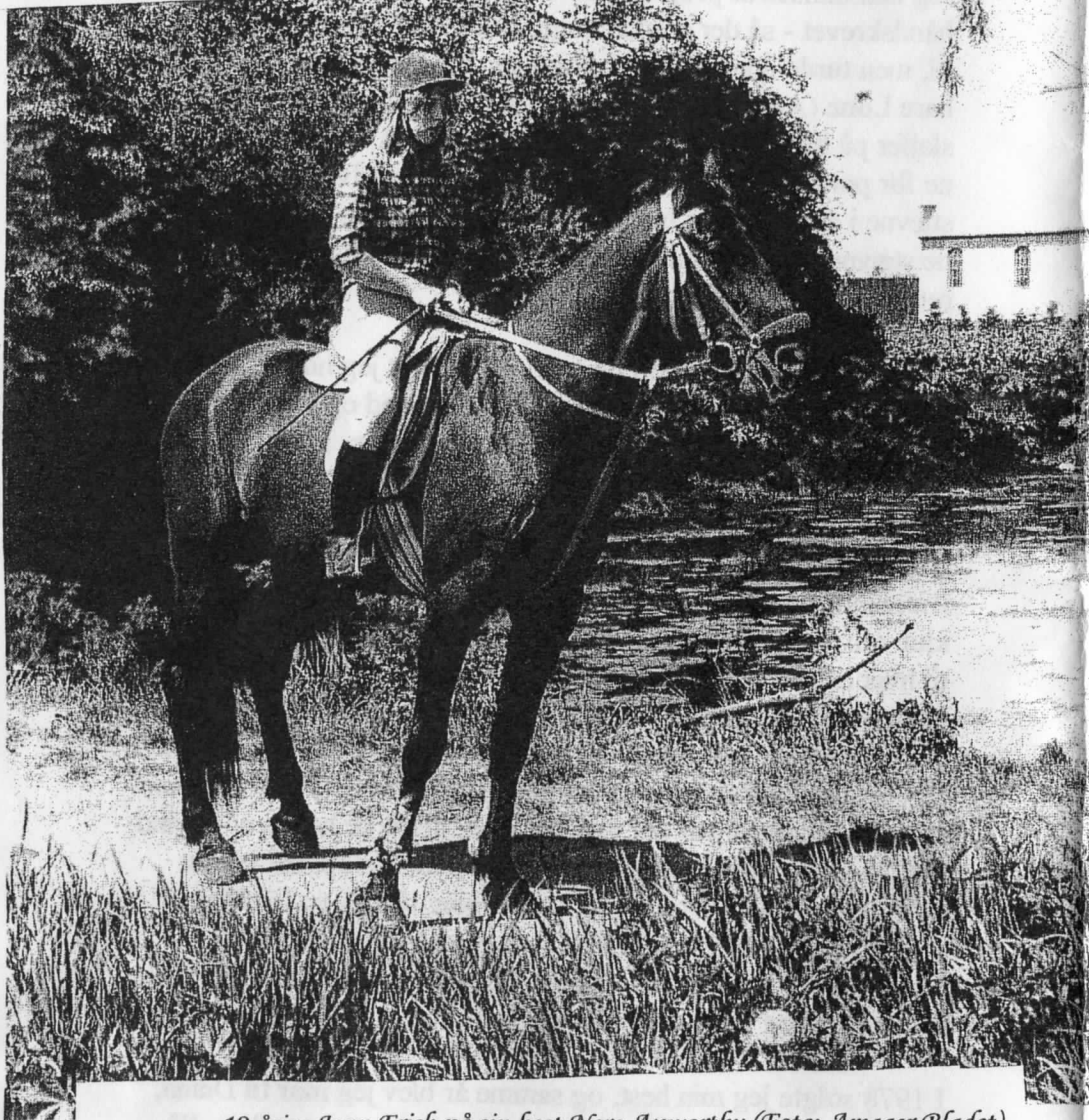
Jeg kom ret hurtigt med i bestyrelsen, så vidt jeg husker. Efter Vibeke Sørensen blev Unni Langbach formand og efter hende var det Bent Bennedsen, som kom fra Kongelunden.

Vi havde også startet et klubblad, som hed Muleposen. Vi fik dog hurtigt etableret et samarbejde med Dragør-Store Magleby Rideklub, Amagerlands Sportsrideklub og Kongelundens Rideklub om et fælles klubblad med nogle fælles sider og egne sider til hver af klubberne. Bent Bennedsen og jeg var til stiftende generalforsamling som blev afholdt i Dragør. Det var et pænt blad (en periode på "glitterpapir"), som blev udsendt via postvæsenet. Navnet var Firspandet (symbol på de fire klubber). Det var svært at samarbejde: Så var det den ene klub, der ikke havde noget indlæg, så var det den anden klub, der ikke mødte op, når bladet skulle samles. Og der var stor udskiftning blandt de frivillige medarbejdere. Resultatet blev da også, at Firspandet blev Kastrup-Tårnby Rideklubs klubblad. I dag dygtigt ledet af Elisabeth Pallesgaard og trykt af Mona Gjedved.

I 1978 solgte jeg min hest, og samme år blev jeg mor til Diana, hvorefter jeg gik ud af bestyrelsen og blev passivt medlem. Så

hvad der sket fra 1978 med ridehusbyggeri o.s.v., må andre fortælle om. Jeg vendte først helhjertet tilbage i ca. 1988, da Diana fik halvpart på Floki. Og jeg blev opfordret til at begynde i bestyrelsen igen.

Jeg ønsker klubben tillykke med de første 25 år

19 årige Joan Frisk på sin hest Nero Axworthy (Foto: Amager Bladet)

Februar 1975

Til de ride- og hesteinteresserede, der kunne tænke sig at være med i den rideklub, som i nær fremtid vil blive etableret på "Stutteriet Heine" skal vi hermed indkalde til stiftende generalforsamling:

Tirsdag den 25. februar 1975 kl. 19³⁰

Mødested: Vandtårnet 6. sal - på hjørnet af Løjtegårdsvej-Oliefabriksvej

På mødet vil der blive redegjort for klubbens etablering, drift m.m.

Den fungerende bestyrelse har på forhånd truffet aftale med en eksamineret/autoriseret rideinstruktør, der vil forestå undervisningen.

D A G S O R D E N

1. Valg af dirigent.
2. Bestemmelse af klubbens navn.
3. Vedtagelse af klubbens vedtægter.
4. Eventuelt.

For at komme i gang har initiativtagerne samlet en midlertidig bestyrelse, som skal fungere indtil den første ordinære generalforsamling bliver afholdt i november måned d.å., hvor medlemmerne så kan få lejlighed til at genvalge bestyrelsen eller eventuelt en ny bestyrelse.

Følgende har givet tilsagn om at gå ind i den fungerende bestyrelse:

Unni Langbach (formand)
Bent Steenberg (næstformand)
Vibeke Sørensen (sekretær)
Jan Rasmussen (kasserer)
Bente Schollert
Kurt Christensen
Birgit Brigsted Hansen (junior-repræsentant)

Suppleanter: Pia Molberg
Dirch Hansen

Revisorer: Helge Heine
Bent Brigsted Hansen

Med venlig hilsen

Bestyrelsen

REFERAT AF KASTRUP-TÅRNBY RIDEKLUBS STIFTENDE GENERALFORSAMLING?

Tirsdag den 25/2/75 afholdt K.T.R. stiftende generalforsamling i vandtårnet på Oliefabriksvej.

Ca. 60 med interesse for hesten og ridesporten var medt op.

Klubbens formand Unni Langbaach bad velkommen og gav ordet videre til næstformand og instruktør Bent Steenberg, der informerede om rideundervisningen.

Dernæst påbegyndtes dagsorden:

- 1) Valg af dirigent - Helge Heine enstemmigt valgt.
- 2) Bestemmelse af klubbens navn - Kastrup-Tårnby Rideklub vedtaget.
- 3) Vedtagelse af klubbens vedtægter - Bestyrelsens udkast vedtaget.
- 4) Eventuelt - Rettelse til bestyrelsen : I stedet for Dirch Hansen er Annie Christensen indsat som suppleant.

Spørgelysten var stor blandt de fremmødte, og den konstituerede bestyrelse forsøgte at besvare spørgsmålene så fyldstgørende som muligt. Spørgsmålene drejede sig især om undervisningen, og disse blev besvaret af Bent Steenberg. Før te timers undervisning ugentlig - en times dressur og en times spring - blev prisen fastsat til 30 kr. pr. mdr. Disse timer vil blive lagt hverdagsaftener, og vi håber at komme igang omkring 1.april. Meddelelse om nærmere fastsatte tider vil blive udsendt sidst i denne måned.

Endvidere indkom spørgsmål om ridebaner og ridehus, og disse blev så vidt muligt besvaret af Helge Heine og Jan Rasmussen. Det eneste klubbøn ved med sikkerhed i denne sag er, at den har fået lov til at låne Stutteri Haines ridebane, men at den vil arbejde på at skaffe sig egne baner og ridehus.

Der skal gøres opmærksom på, at klubben har fået lov at låne det ene rum i butikken på Stutteriet, hvilket vil blive brugt til kontor, og der vil være mindst en person fra bestyrelsen tilstede hver torsdag fra kl.16-19.

Kontingent:	Indmeldelsesgebyr (aktive)	kr.20,-
	Do Juniorer	kr. 5,-
	Månedskontingent (aktive)	kr.15,-
	Do Juniorer	kr.10,-
	Passive medlemmer (én gang årlig / minus indmel.gebyr	kr.50,-

Giroblanketter for passive mdl. vedlægges, aktive ryttere vil modtage blanketter snarest.

De vedlagte indmeldelsesblanketter bedes udfyldt og tilbagesendt af de medlemmer, der endnu ikke har udfyldt den bindende indmeldelsesblanket.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen 12

ANGÅENDE VORES ANSØGNING OM JORD.

Det blev på generalforsamlingen lovet medlemmerne, at de omkring årsskiftet, skulle få endelig besked om vi har fået, det kommunalt ejede jordstykke vi har søgt om. Da dette nummer af Firspandet er det første efter årsskiftet, bringer jeg meddelelserne her:

På det møde i kulturelt udvalg, hvor vi havde regnet med, at vores ansøgning var gået igennem, blev det besluttet at udvalget sammen med fritidsnævnet, skulle på en rundtur ud til kommunens rideklubber, for at se på forholdene, før at man ville tage stilling til KTRs ansøgning. Denne rundtur skulle have fundet sted den 5/1-79., men blev imidlertid udsat til den 19/1-79, p.g.a. den megen sne. Den 19/1 ankom da kulturelt udvalg og fritidsnævnet på klubbens baner, KTR var repræsenteret af Lene Kristensen, Bent Stenberg og undertegnede. Formanden for udvalget F. Dahl Nielsen bad mig gennemgå klubbens historie, ejer/leje-forhold og dens nuværende situation. Efter denne gennemgang spurgte udvalgsmedlemmerne bl. a. om hvorledes det lå med klubbens økonomiske muligheder for selv at opføre hal og anlægge baner. Hertil svarede jeg at klubben har fået 3000 kr. fra Amagerbankens julilæumslegat, vi har 5000 kr. på en byggekonto, og vi kan påregne ca. 50000 kr. fra tipsmidlerne. Derefter blev vi enige om, at hvis klubben selv kan skaffe yderligere 40000 kr. således at vi ialt kan præstere 100000 kr., kan vi få resten til opførelse af hallen som kommunalt rentefrit lån.

Efter udvalget havde fået svar på en del spørgsmål vedrørende opstaldning, rytternes bopæl, ridning i terrænet o.s.v., kunne der tydes lutter positiv stemning overfor KTRs ansøgning. Et endeligt svar kunne udvalget ikke give os med det samme, og da bestyrelsen er mindst ligeså utålmodige som resten af medlemmerne, bad vi udvalget om at foretage en hurtig afgørelse. Udvalget svarede at vi kunne have svaret inden påske.

Der er altså ikke andet at gøre end at væbne sig med tålmodighed. Det kan bestemt ikke nytte noget at kaste sin vrede på bestyrelsen, da denne heller ikke kan gøre andet end at have tålmodighed. Det skal yderligere pointeres at en eventuel splittelse i klubben på nuværende tidspunkt simpelthen vil betyde at vi ikke får jorden fra kommunen og derfor ikke har nogen muligheder for videreudvikling. På dette grundlag vil jeg opfordre alle medlemmer til at vende sig mod eventuelle urostiftere, og forklare disse situationens alvor. Det gælder altså nu om at vise, at vi er en stor klub, der holder sammen og alle arbejder for at få opfyldt vores formålsparagraf, der bl.a. siger, at vi hurtigst muligt vil skaffe egne baner og ridehus.

Min personlige konklusion af mødet den 19/1, er at KTR vil få stillet jorden til rådighed inden påske, hvorefter vi vil holde et medlemsmøde, og derefter straks gå igang med halbyggeriet. I den mellemliggende tid kan jeg kun opfordre medlemmerne til at finde på ideer til hvordan vi skal skaffe de 40.000 kr. klubben selv skal præstere.

Med venlig hilsen Vibeke Sørensen.

I 1979 så kommunen gerne en sammenlægning af Amager Ponyklub og Kastrup-Tårnby Rideklub, men det var ingen af de to imidlertid interesserede i. Der blev holdt møder og var en del skrivelser mellem klubberne og kommunen. Allerede i 1978 ansøgte KTR's bestyrelse om den jord, klubben nu råder over, da man red på banerne hos Heine på Høgsbrovej og lejede sig ind i ridehuset om vinteren hos Nikolajsen, der dengang ejede det, der senere blev TSR. Her lejede man ridehuset 11 timer om ugen til en pris a kr 60,- i timen. I november 1978 købte Kurt Henriksen imidlertid rideetablissementet i Skelgårdsstræde og KTR's lejekontrakt ophørte. Man fik dog et tilbud om fortsat at leje ridehuset, men den daværende bestyrelse ønskede ikke at leje på de ændrede betingelser (som bl.a. var en betydelig forhøjelse af lejen). Man gik herefter igang med at søge kommunen om arealet på Ugandavej.

Instruktører i KTR gennem årene

(årstallene skal tages med forbehold - trykfejl og andre fejl omkring dette kan forekomme)

Bent Steenberg 1975- 1985
Lone Kristiansen 1981- 1986
J.H. Storm 1985 - 1986
Gitte Bengtsson 1986-1988
Marianne Lindberg 1989 -1993
Esther Carstensen 1991-1991
Dorthe Berg-Jensen ansat 1991
Christer Ericsson 1991-1994
Leif Sørensen 1991-1998
Michael Carstensen 1993-1994
Nils Kristian Bertelsen 1994-1996
Thorvald Lygum 1994-1994
Niels Haagensen 1994-1996
Lene Strøm ansat 1994
Erik Christensen 1996-1999
Michael Sinding ansat 1998
Lisbeth Petersen 1998-1999
Heidi Magnusson ansat 1999
Joachim Bonnesen ansat 2000

Kommunen løser rideklubs problemer

Kastrup-Tårnby Rideklub får nu et permanent areal og kan så småt begynde at tænke på at få opført et ridehus. Der er ikke tale om, at klubben smides ud fra et areal i forbindelse med centerplanerne.

Allt tyder på, at Kastrup-Tårnby Rideklub nu får en permanent løsning på pladsproblemerne, som er ved at blive akutte. Kommunen har stillet sig meget positiv og giver nu klubben et areal ved Tømmerupvej.

Det var omtalen af planerne for et kommende center på Ugandavej, som i sidste uge skabte bekymring hos medlemmerne. Borgmester Torik Feldvoss blev i KT-POSTEN refereret for at ville smide Kastrup-Tårnby Rideklub væk fra nogle områder hvor centret skal ligge. Der var dog tale om en misforståelse, og medlemmerne kan ånde roligt op.

Kastrup-Tårnby Rideklub startede i 1975, og at der var tale om en sund og bæredygtig idé illustreres påmindende af at klubben i øjeblikket tæller over 200 rideinteresserede, de fleste i »pony-alderen«. Klubben har høvdet sig fremragende sportsligt men har også meget fine instruktører at trække på.

I alle årene har vi søgt om et område, hvor vi kan opføre en ridehal. Klubben er selv i stand til at opføre en hal og den er faktisk nødvendig på grund af alle vore aktiviteter. Jeg tror ikke klubben kunne overleve mange sæsoner uden hal, siger klubbens formand, Vibeke Sørensen. Høllil har vi bejlet en hal, men det er blevet øko-

nomisk umuligt da hallen for nyligt skiftede ejer.

Kastrup-Tårnby Rideklub fik for nogle år siden tilbudt et areal på Ugandavej. Man måtte dog takke pænt nej for der var tale om opsigelsesvarsler på kun tre måneder og klubben

skulle selv renholde arealet – hvilket praktisk var umuligt da folk brugte det som losseplads. Det er dette areal, som klubben altså selv har afstået fra at bruge, der var fremme i forbindelse med centerplanerne. Klubben er altså ikke blevet smidt ud.

Som sagt er man i Tårnby kommune meget positiv. Sagen var i går til behandling i kulturelt udvalg. Formanden for udvalget, F. Dahl-Nielsen siger: – Efter alt at dømmes

stilles der et areal til rådighed ved Tømmerupvej i trekantsområdet. Der bliver tale om en permanent ordning så ønsker klubben at bygge en hal er der ikke noget i vejen for det, siger F. Dahl-Nielsen.

Det varer således ikke længe før klubben får hov på egen jord. Det næste den aktive klub skal i gang med, er planerne for en ny ridehal, som kan danne rammen om aktiviteterne i vinterhalvåret.

PEER

Kastrup-Tårnby rideklubs bomærke er tegnet ud fra ønsket om, dels at skabe et symbol for rideklubben, dels indlægge en symbolik i dette, som kunne udtrykke noget væsentligt om dette, at dyrke ridning og have med heste at gøre

Ofte fremhæves det, at ridning og omgang med heste rummer en stor opdragende og udviklende faktor for børn og unge mennesker

I dette tilfælde er der fokuseret på tre egenskaber, der især er vigtige i forbindelse med ridning samt uddannelse og træning af heste: Konsekvens, Tålmodighed og Retfærdighed. Disse egenskaber har desuden den fordel, at deres begyndelsesbogstaver svarer til Kastrup-Tårnby Rideklubs officielle forkortelse (KTR)

Disse begreber er dernæst søgt udtrykt gennem symboler, der er samarbejdet til en helhed. "Konsekvens" er (måske lidt anstrengt) symboliseret med en ridepisk, "Tålmodighed" ved hjælp af et timeglas og "Retfærdighed" med en vægt. Symbolerne er samlet således, at timeglasset danner vægtens centrale del. Vægtstangen udgøres af en ridepisk og de to vægtskåle er udformet som stighbøjler med tilhørende remme. Det samlede symbol har desuden en udformning, der svagt ligner Tårnby Kommunes våben, der består af et tårn med to klokker, en på hver side af tårnet. Derved understreges det lokale tilhørsforhold.

Med hensyn til valg af farver blev der først tænkt på de nationale farver, men da man, i følge de heraldiske traditioner søger at lægge "metal" på farve, og ikke farve på farve, valgte istedet et gyldent symbol på en rød baggrund.

Kastrup-Tårnby Rideklub:

Saltholm redder måske de unge

Nu er der håb for de unge på Kastrup-Tårnby Rideklub.

»Efter at planerne om Saltholmlufthavnen er stillet i bero, kunne man måske få kommunen til at yde støtte til køb af jordarealer«, siger ejeren af rideklubben, Helge Heine til Amager Bladet.

Rideklubben har før henvendt sig til Tårnby kommune om at få støtte, men dengang havde man ikke et helt klart syn på Saltholmprojektet. Derfor blev man henvist til Kongelunden. »Men vi kan jo kun fortsat håbe på, at kommunen vil yde støtte til klubben, på trods af, at det er en privatejet institution«, fortsæt-

ter Helge Heine.

Startede i 1975

Rideklubben blev åbnet i 1975 af Helge Heine og formanden for rideklubben Vibeke Sørensen. Den blev åbnet på grund af, at der var en meget stor interesse for hestesporten i området Kastrup-Tårnby. Klubben blev startet på lempelige vilkår. Lejen af grund beløber sig til 900 kr. om året. De to instruktører, Bent Stenberg og Uni Langbach, har undervist uden vederlag i de tre år rideklubben har eksisteret og derfor har klubben kunnet få det til at løbe rundt.

Hero

Bent Steenberg fortæller

af Elisabeth Pallesgaard

Dette er et brev/bånd interview med KTR's tidligere instruktør: Bent Steenberg, som siden 1989 har boet på Bornholm sammen med Grethe. Han har indtalt et par bånd, som jeg så har forsøgt at redigere uden at skære noget væk.

1000 tak til dig, Bent - det har været en fornøjelse at lytte til båndene, ind imellem har jeg helt glemt at skrive.

Bent Steenberg fortæller om, hvordan organiseret ridning startede på Amager, hvordan KRK og KTR startede samt hans rolle i disse forbindelser:

"I juni 1965 henvendte en mand sig i Politistalden, hvor han spurgte en politimand, om han mente, der var nogle af politirytterne, der kunne og ville tage ud og hjælpe ham med nogle heste, han havde købt - to hannoveraner hopper. Staldbetjenten, som havde min hest i det daglige, sagde, han kunne prøve at henvende sig til mig. Jeg var lige netop hjemkommet fra et udvidet kursus på Strømsholm. Jeg traf manden - det var CP Poulsen - og vi sludrede lidt frem og tilbage, men aftalte ikke noget endeligt. Sådan opfattede jeg det ihvertfald. Så der skete ikke mere i første omgang. Men han var standhaftig, der gik ikke mere end nogle dage, før han igen mødte op i politistalden og spurgte om, hvor jeg var blevet af, så sagde jeg, at jeg ikke havde opfattet, at det skulle være lige nu. - Jo, det sku det altså, hvis jeg ellers ville.

Så jeg tog derud den følgende søndag. Og kiggede på det, og Lisbeth fik sadlet Dolmina, som hesten hed, op. Hun kom ud på den, og jeg kunne godt se at både hest og rytter manglede en hel del, men jeg kunne også se, at det var en hest, der var noget i. Så det optog mig jo straks. Senere kom hun ud med den der hed Clausse, den var knap så elegant, som den første. Nå, men vi knoklede da derudaf et par timer. Jeg tror nok Lisbeth fik så hatten passede - det har hun senere fortalt mig, at det er noget af det værste, hun har været ude for; sådan at blive holdt til ilden i flere timer på hesteryg. Hun var jo vant til at komme på nogle rideskoler, hvor de bare tullede derudaf.

Jeg lovede at komme igen den følgende søndag, for de gav udtryk for, at de var begejstrede. Stor var min overraskelse: For nu var der mødt nogle flere ryttere op. Det viste sig jo, at det havde bredt sig som ringild; at der var kommet en eksamineret rideinstruktør, så så var der pludselig en masse, der var blevet interesseret.

En af de første var så vidt jeg husker Ruth Egerod, det er hende, der er (eller har været) formand for KKK. Vi gik i gang, og der kom flere og flere til, og vi måtte lave flere og flere hold. Vi begyndte så småt også at skulle lave springning. Det var jo meget feltmæssigt, for det var på en græsmark, men Poulsen gik op i det med liv og sjæl. Lidt efter lidt anlagde han baner. Den store sandbane i KKK, den har jeg været med til at anlægge, og den har så været brugt i mere end 25 år. Tiden gik og der blev flere og flere, og så ville vi prøve, om vi kunne etablere en rideklub. Vi fik indrykket en lille annonce i den lokale avis Amager Bladet. Annoncen har jeg selvfølgelig klippet ud og sat i min scrabbog:

Alle ride- og hesteinteresserede på Amager indkaldes til stiftende generalforsamling i KKK onsdag d. 7 juli 1967 kl. 20.00 hos handelsgartner CP Poulsen, Tømmerupvej 280 Fra Sundbyvesterplads kører kl. 19.45 bus nr 113, og der stiges om på Raagaarden.

Jeg har selv tilføjet: Med denne lille annonce, tror jeg nok, jeg lagde grunden til den første organiserede rideklub på Amager under DRF's regi.

I 1990 var der 6-7 af slagsen.

På generalforsamlingen var der en masse mennesker. Vi fik allerede fra starten udliciteret de forskellige opgaver. Vi skulle jo have stallet en bestyrelse på højkant, og det fik vi da også.

For år tilbage, var der en, der hed Knud Meister, som jævnligt havde en rubrik i avisen om ridesport. Jeg har en af disse annoncer, som lyder:

Klub på Amager

Ekspeditionssekretær Bjarne Langkjær er blevet valgt til formand for den nystiftede Kongelundens Rideklub, der har hjemsted i Ullerup i Store Magleby på Amager.

Klubben begynder med godt og vel 40 medlemmer. Rideinteressen på Amager er stor, og der har været behov for organiseret rideklub. Derfor indkaldte overbetjent ved Københavns Beredne Politi Bent Steenberg og handelsgartner CP Poulsen forleden til stiftende møde. Handelsgartner Poulsen, der også er interesseret i hesteavl, har indrettet ridebaner og springbaner på sin jord i Ullerup.

I klubbens bestyrelse sidder, foruden Langklær, Steenberg og Poulsen, Kommuneingenør ved Store Magleby kommune Preben Drejer.

Som tiden gik blev der jo flere og flere ryttere, og jeg husker, vi havde et stævne, hvor Mona red på Brunette. Jeg er ikke sikker på, om hun vandt, men jeg ved ihvertfald, at Amnesbøll, autoriseret dommer, han var ude, og dømme i dressuren, som var en LA2. Jeg husker ikke, om det var ni eller elleve, der stillede op, men han udtalte bagefter, at den ridning, han havde været vidne til her lå på et meget højt plan sammenlignet med hvad han blev præsenteret for ved andre stævner ude rundt omkring. Det var jo en fjer i hatten på os, og det gav jo lyst til at fortsætte med fornyet kraft. Alt det gik vel og vi måtte jo ride hele året ude, men der var kræfter

igang, at vi skulle se at få vores eget ridehus. Imellemtiden var der en mand, der hed Peter Fischer, han er forøvrigt nyligt død, har jeg læst, han opførte et væksthuse, der hvor Amagerland Sportsrideklub i dag har til huse. Det var ikke et ridehus, for det måtte man ikke opbygge, men et væksthuse, og det var med de buer, der er der i dag. Men det var dengang overtrukket med plastik, det gav en ganske masse kondensvand, men skidt med det, der fik vi lejlighed til at ride, så der trænede vi vores heste. Vi var jo sådan set gået i gang med at skulle have vores eget, for KRK hørte altså til derude, hvor den var etableret. Så efterhånden tog det form, og så sagde Peter Fischer og det kan jeg måske godt forstå at han ville ihvertfald ikke være med til at bidrage til at bygge ridehus til KRK al den stund, at han jo havde sit eget. Og så kom det faktisk til et brud, hvor en tredjedel af vores medlemmer, som egentlig kom dernede fra, meldte sig ud af KRK, og så begyndte de så for sig selv. Og det blev starten på Amagerlands Sportrideklub, men jeg kan ikke sige hvornår for det har jeg ikke på tryk, men det kan meget vel have været i 1971-72. Der var store betænkeligheder i KRK om hvordan vi nu skulle klare den, når vi lige pludselig havde mistet medlemmerne, så vi indkaldte til en ekstraordinær generalforsamling. Vi lagde kortene på bordet, og jeg var generøs: Jeg sagde, at jeg ville undervise gratis, indtil ridehuset var betalt, derfor har jeg måske mere direkte end indirekte ymtet noget om, at det ridehus, det har jeg betalt. Pyt med det, vi klarede pynten, og vi kørte der ud af.

Men der skete jo mere: Der var jo kommet en hel del nye unge ryttere, flere af dem var nogle, der var kommet over og skulle læse på Landbohøjskolen eller universitetet. De kom jo også med deres egen teoriovre fra Jylland, den faldt ikke helt i tråd med min teori, om hvordan det skulle foregå, så der var lige ved at blive dannet en lille klub i klubben, som faktisk begyndte at modarbejde mig - og det pinte mig, og det kunne jeg ikke acceptere. En skønne dag kom det til et virkeligt brud, og jeg sagde: Hvis det her skal have lov at fortsætte på den her måde, så bliver det ihvertfald uden mig, det står jeg ikke model til. Det skete vist nok i 1973. Så jeg gik og jeg smækkede med døren, det skal jeg ærligt indrømme, for jeg synes, jeg havde gjort så stort et arbejde og etableret det der ude, og så skulle så en-en-to-tre-fire-fem unge mennesker have lov til at reformere det og gøre som de selv nu synes var rigtig.

Nå! Jeg blev sgu ikke slået ud af det, for jeg havde mange andre gøremål på det tidspunkt, så jeg tænkte, det må være godt med et sabbatår. Men godmogen madam Dik, det sabbatår blev af meget kort varighed. På Stutteri Heine, som nogle måske kan erindre, var der jo en masse heste opstaldet, og der foregik meget ridning der nede. Vi havde mange ryttere i KRK, som kom helt der nede fra og gik til undervisning. Så da de hørte, at jeg var holdt op derude, så var der en kreds af ryttere, som henvendte sig til mig, om jeg så ikke kunne komme og hjælpe dem lidt. Det startede faktisk med, at jeg kom og underviste Unni i første omgang. Så kom der flere og flere, og så blev der anlagt baner, og efter et stykke tid var der så mange, og så synes man, at nu var tiden inde til at lave en rideklub dernede. Men der blev kæmpet hårdt imod oprettelse af endnu

en rideklub på Amager. Jeg kan ikke forstå, de kæmpede så'n imod, idet jeg sådan set var blevet kasseret af rytterne i KKK. Så jeg kan ikke forstå, de var bange for, at der skulle komme en klub nede på den anden side af Englandsvej, som skulle komme til at genere dem. Men der blev gjort meget, og de henvendte sig til rideforbundet og til distriktet, og de ville ikke lade os optage i Dansk Ride Forbund. Men der var en begrænset tid - jeg husker ikke, hvor længe - for, hvor længe, de kunne holde en rideklub ude.

Da vi endelig fik "det blå stempel", skrev de således i Amager Bladet d. 13. februar 1976:

Det blå stempel til rideklubben Kastrup-Tårnby

Mindre end et år efter den stiftende generalforsamling er Kastrup-Tårnby Rideklub blevet optaget i Dansk RideForbund under Dansk IdrætsForbund.

Optagelsen er at betragte som et blåt stempel til de rideinteresserede i Kastrup-Tårnby. Og optagelsen medfører at klubben nu kan arrangere egne konkurrencer, mens medlemmerne kan deltage i alle arrangementer i rideforbundets regi.

Kastrup-Tårnby Rideklub har i sin korte levetid haft stor tilgang af medlemmer, og den tæller i dag 90 aktive ryttere og et halvt hundrede passive. Klubben har til huse på Stutteri Heine, Høgsbrovej 23, hvor der er anlagt både skoleridnings- og springbaner - mens man i vinterhalvåret har kunnet leje sig ind i det store moderne ridehus i Skelgårdsstræde 30. To instruktører står til rådighed for rytterne på de fire skoleridnings- som fem springhold. Efter optagelsen i DRF er klubben gået igang med at planlægge sit første officielle indendørsstævne, som tænkes afholdt i marts måned.

I KTR arbejdede man jo også på, at man gerne ville have sit eget ridehus, og da vi hørte, at Mona Nicolaisen og hendes mand ville sælge deres i Skelgårdsstræde, henvendte Vibeke Sørensen (daværende formand i KTR) og jeg os. Vi sagde, vi var interesserede i at købe det, hvis de ville sælge, men der var vi altså kommet bagefter: For der var en mand, der hedder Kurt Henriksen, som vi kom sammen med privat, han havde jo lagt billet ind på det, og han fik det så. På et møde gav vi udtryk for, at det var vi lidt sure over - al den stund at vi havde været de første. Kurt var også tilstede, og det endte med, at Vibeke og jeg rejste os, og jeg gav udtryk for, at jeg synes, vi var blevet dårligt behandlet. Kurt sagde, at vi godt kunne fortsætte med at ride der, når han overtog, men at det blev til en anden betaling, end den vi havde været vant til. - Der var faktisk ikke mere at tale om, så vi gik...

Vi fortsatte ridningenovre på stutieriet, hvor vi havde de baner, og nu red vi ude i al slags vejr. Men AMR tilbød, at vi kunne benytte deres ridehus mod at deres ryttere kunne deltage i undervisningen, og det gjorde vi så to-tre vintre (omkring 1979-80-81, jeg husker det ikke så nøje). Det var nydeligt af dem at tage imod os i den periode, vi var husvilde. Så fik vi etableret og igangsat opførelsen af ridehuset - og det ved Mona meget mere om end jeg. (Og det håber, jeg hun vil fortælle til bladet engang. *Rex*.)

I 1985 sluttede jeg i KTR, ikke fordi jeg var sur på nogen, men efterhånden var jeg blevet træt, og synes jeg ville have noget mindre at lave, så jeg gik over til at passe bauerne dernede.

Hvilken rolle havde du senere i KTR?

Jeg sad i bestyrelsen og så var jeg jo klubbens instruktør

Hvornår begyndte du at ride og interessere dig for heste?

Jeg begyndte at ride før, omtrent før jeg kunne gå. Havde hjemme en lille islænder

Hvordan udviklede din ridning/interesse sig iht stævner, uddannelse ect?

Jeg red som barn og ungt menneske. Og så kom jeg i hæren. Det Beredene Våben..., hvor jeg i perioder, og over flere år har været inde. Jeg kom i politiet i sommeren 1940. Man kunne ikke så'n lige komme ind med 4-toget og blive politirytter; jeg måtte gennemgå grundskolen ude på stationerne og skolerne, inden jeg kunne søge til det ridende politi. Der var jeg så i godt og vel 30 år

Jeg deltog meget aktivt i konkurrenceridning, og det var på et plan, der svarer til LA og MB, både dressur og springning - også terrænspringning. Jeg har da også sprunget LA terrænspringning på distriktsplan i 1948.

Hvornår er du født?

-Det er snart længe siden; det var d. 12. marts 1916.

Hvor voksede du op?

Jeg må tilstå, at jeg havde en dejlig barndom, for jeg voksede op på en meget stor gård - nogen kaldte det et gods.

Har du haft tilknytning til andre rideklubber?

Da KRK var startet, så gik jeg jo op og ned af de kongelige kuske, og Jens Christiansen, som er derinde i stalden endnu, han var formand for Sobi Rideklub, og deres instruktør Annesbøll var holdt op, og så spurgte de, om jeg kunne komme ned en gang om ugen og tage en tre fire timer med dem, jeg skulle nok få det godt betalt og alt det der, og det var også i orden, så det gjorde jeg.

Samtidig havde jeg været ude og være dommer i Glostrup Rideklub på det tidspunkt var der jo ikke så mange autoriserede dommere, men jeg fungerede på distriktsplan både i dressur og springning, det var godt nok efter dispensation fra de gældende regler. Men det var meget sjovt og meget interessant, og da havde jeg netop været ude og været dommer, og da havde jeg siddet og kigget på drengene - det er tvillingerne Hans og Jørgen, som indtil flere gange har været inde og ride hos os i KTR. Efter de havde redet, sagde jeg til Hans: -Når du er færdig, vil jeg godt lige se på din hest! Vi gik ned bagved, og jeg kravlede op og tog lidt fat i den, for han red den sgu ikke ordentligt frem til bidet. Det blev han så temmelig meget begejstret for, så da de købte gård i Lille-Skensved, kørte jeg i mange, mange år derned en gang om ugen og underviste Hans og Jørgen og deres koner. Jeg har stadigvæk kontakt med dem dernede,

og skal også ved lejlighed se at komme ned og besøge dem. Jeg har også været mange forskellige steder og give enetimer eller kurser som man kalder det idag.

Jeg underviste på Ryttergården i Greve, og i fire år underviste jeg fire privatryttere på Gammeltofte. Senere tog jeg til Holbæk, hvor jeg underviste på Holbæk Rideklub i tre-fire vintre. For øvrigt havde jeg Margrethe Andersen, som vi alle kender, igennem flere år som privatrytter.

Har du stadig hest?

Nej, det har jeg ikke. Da jeg rejste herover, blev Maron stående hos Zibrandtsen.

Da jeg kom herover, blev jeg en dag ringet op af en børnehøim pige, der spurgte, om jeg underviste i ridning. "Neej, men jeg har gjort. Og hvordan ved du det?" Jo, det havde hun fået at vide af min nabo, og min nabo er dyrlæge, og har redet i KKK. Der havde hun fået at vide, at hvis hun kunne få Steenberg til at hjælpe sig med sine heste, så var hun godt hjulpet. Nå! Hestene var gode nok, pigen var knap så god, så det løb så'n lidt ud i sandet.

Men så har jeg undervist lidt hist og pist, og trappet lidt ned, så i øjeblikket har jeg kun én rytter, som jeg beskæftiger mig med, og hende har jeg startet med helt fra bunden og fra bunden med hestematerialet. Hun rider nu MB på distriktsplan.

Copyright

Eftertryk af artiklen er kun tilladt efter forudgående skriftlig tilladelse fra forfatteren og med kildeangivelse. Ved eftertryk skal eksemplar tilsendes forfatteren.

Holbech^{A/S}
EL-Installatør

Strandlodsvej 13 / 32 96 32 06
2300 København S

- EDB installationer
- PLC-styringer
- Telefonanlæg
- Porttelefoner
- CTS anlæg
- Tyveri & brandalarmer
- Tavler og industri
- Automatkanlæg
- Husinstallationer
- Overvågningsanlæg
- IHC anlæg
- Ejendomservice

Uforpligtende tilbud gives

KTR's generalforsamling 1981. 6/11-1981

FORMAND: BENT BENNEDSEN

Formanden startede med at byde de ca. 80 fremmødte velkommen, hvorefter man valgte Preben Grevelund som dirigent. PG gav herefter ordet til formanden, som aflagde sin beretning:

Når man ser på en kalender for det forløbne år, må man konstatere, at det ikke er den store mængde af aktiviteter, KTR har foretaget. Ikke desto mindre har 1981 været det mest betydningsfulde år i KTR's historie.

Skal vi begynde med et hurtigt overblik over året, så begyndte vi med ikke at sende repræsentanter til DRF's repræsentantsskabsmøde i Nyborg d. 17-18/1. Begrundelsen var -penge- samt, at vi på distriktsbestyrelsesmødet d. 14/1 havde fået en fornemmelse af, at der ikke var de store og vigtige ting på tapetet. Denne undladelse af at deltage i DRF's arrangementer var den første i flere år og bør også ses, som en "enlig svale", idet enhver klub bør følge arbejdet i forbundet med den største interesse for deres egen og for forbundets skyld!

21/4 klubmøde i dette lokale- pænt fremmøde, men vi savnede forældrene.

20-21/6 officiel indvielse af baner og anlæg, i øvrigt præget af den sædvanlige standard for KTR's stævnevirkksomhed, dog kvaliteten af ridningen skuffede lidt.

24/8 distriktsbestyrelsesmøde, hvor stævnetermi-
nerne for distrikt 1 blev fastlagt. Vi har ikke ansøgt om stævner på distrikt- eller højere plan endnu.

Derimod lånte foreningen " Sjællandske fjordheste-
avl" vore facilliteter d. 27/9 til et rent fjordheste-
stævne.

Samarbejdet med de øvrige klubber har fungeret tilfredsstillende, takket være vor udsendte medarbejder Per Bengtsson, der har deltaget i de fælles-møder Amager-klubberne har afholdt.

Klubbladet "Firsandet" udgør et særligt kapitel, idet det på trods af et "fint" samarbejde er lykkedes at få udsendt een årgang.

Derefter vil jeg henlede den ærede forsamling på det faktum, at der i det forløbne år er skudt et ridehus opovre på vores område. Hvis jeg nu påstår, at det er, fordi jeg i sidste vinter såede et ridehusfrø i jorden derovre, og dette så er vokset til et fuldt udviklet hus på nuværende tidspunkt, venter jeg ikke en strøm af protester - af den simple grund, at der desværre kun er nogle ganske få, der har set, hvordan det virkelig er gået til. Her er jeg nær ved at gøre Winston Churchills ord til mine egne. I blev lovet blod, slid og sved, I accepterede, men hvor er resultatet - sjældent har så mange, så få, at takke for så meget !

Der er fremsat mange drøje bemærkninger om dårlig tilrettelæggelse af arbejdet, manglende information og hvad manøllers kan finde på for at dølge sin dårlige samvittighed.

INTET !!! - af denne kritik kan undskylde det faktum, at det ridehus er opført af kun godt en håndfuld medlemmer ud af ca. 150. De, der ville arbejde med kom til det, og dette må være det bedste bevis for, at der hos resten ikke har været den fornødne vilje.

Her er vi i virkeligheden nær sagens kerne, og grunden til, at jeg i min indledning omtalte 1981, som det mest betydningsfulde år i KTR's historie. Jeg er godt i gang med at citere, så lad mig tage endnu et - nemlig af en fransk forfatter, der lader en fyrste sige til sin søn, " hvis du vil gøre folket til brødre, skal du tvinge dem til, - sammen at bygge et tårn; men vil du, at de skal hade hinanden, da skal du kaste korn for dem."

Vi havde forestillet os, at opførelsen af - ikke et tårn, men KTR's ridehus, kunne blive en opgave, der ville svejse klubben sammen i et stærkt fællesskab.

Hvad, der desværre er sket, er, at nogle få har bygget "tårnet" til resten, og derved foræret disse andre noget, som de i værste fald kan få meget ud af at slå om. Klubbens bestyrelse bestrider ingen midler til at tvinge medlemmerne til noget. Den kan kun håbe på, at

disse er så fornuftige, at de kan se, at det, de yder for klubben forstærkes mange gange gennem at indgå i et samlet hele; for ved at nyde uden at yde, stiller man sig uden for fællesskabet i klubben og giver i sidste ende, de andre magt til at bestemme over sig.

Når man kritiserer bestyrelsen for ikke at få gennemført dette eller hint og giver manglen på information og organisation skylden, er det, fordi man glemmer, at alt arbejdet i en rideklub er frivilligt, det gælder selve medlemsskabet, og ikke mindst bestyrelsens arbejde. Det er egentlig påfaldende, at det er ryttere, der kan fremkomme med denne kritik, idet disse burde være de første til at vide, hvad det vil sige, ikke at kunne sætte magt bag sine krav. Tag pisk, sporer og schenkler fra en rytter og sæt ham op på en vrangvillig hest og se så, hvor langt de kommer.

Det lyder urealistisk, men det er faktisk bestyrelsens situation i en nøddeskal, man kan styre, men fremdriften må komme fra medlemmerne selv.

Midt i denne strøm af bebrejdelser må jeg naturligvis ikke glemme, at jeg selv i de sidste par måneder har prioriteret mit arbejde og mine fortsatte studier højere end arbejdet for rideklubben, men jeg har gjort det ud fra den forudsætning, at når der ikke i klubben er nogen særlig fremdrift, så er der heller ikke særlig megen brug for en til at styre, og i erkendelse af, at jeg ikke er i stand til at skabe denne fremdrift, har jeg valgt at trække mig tilbage, som formand for klubben. Jeg mener, at jeg kan gøre det med nogenlunde god samvittighed, idet jeg har fulgt og til dels ledet arbejdet med ridehuset fra sagens start i 1978 og til nu, hvor dette er en realitet. Dog er det en trøst, at der, jfr. dagsordenen, er en vedtægtsændring på vej, således, at der ikke - her på generalforsamlingen - skal vælges en ny formand, men denne udpeges af bestyrelsen. Således slipper den nye formand for det hverv at takke den afgående formand, hvilket kun kan glæde mig, idet han så slipper for at lade som om; der er intet at takke for, end at jeg går af.

Dette giver til gengæld mig en enestående chance til at vende sagen på hovedet og takke den afgående

klub og dennes bestyrelse, først og fremmest juniorerne med juniorudvalget i spidsen; idet det står klart for mig, at det er der den største aktivitet har været, og det er derfra de nye medlemmer af bestyrelsen og udvalg skal hentes,

Jeg vil takke Stenberg for en kol-osal indsats i forbindelse med undervisningen og stævner. Bestyrelsen for dens arbejde og udholdenhed, og jeg vil endnu en gang takke de få medlemmer, ^{der} med fam. Killendahl, fam. Gjedved, Bøgh-Nielsen, Jørgen Madsen fam. Osbæk og Per Bengtsson, ledet af vor kasserer Jan Rasmussen i spidsen, har gjort KTR's drøm om eget ridehus til virkelighed.

Derefter blev ordet givet videre til formanden for rideudvalget.

Mona berettede: Som formand for rideudvalget kan jeg her i min beretning ikke komme uden om de problemer, der har vist sig i årets løb.

Undervisningen startede jo (traditionen tro er jeg lige ved at sige) i AMR's ridehus med en ugentlig spring- og dressur dag.

Denne undervisning var både for AMR's ryttere og for vore egne. Dette fungerede i det store hele godt. Vore ryttere fik mulighed for at ride i ridehus, selv om ikke alle kunne udnytte dette, og vi afsluttede med en terminsprøve. Undervisningen var i de tre måneder gratis for vore ryttere, og det var der, så vidt jeg ved, ingen der klagede over.

Vi regnede med at påbegynde nyt kursus 1/4 på egen jord, men det så noget sort ud, og der gik også det meste af april før det rigtig lykkedes.

Men at vi var en del aktive, kunne vi se af det orienteringsridt, som juniorerne arrangerede så udmærket. Alle deltegerne var begejstrede, og bagefter blev vores nye rytterstue indviet.

Fra maj var der nogenlunde system i det, 2 dressurbaner og 2 springbaner. Undervisning i faste rammer.

Til vores store glæde og fornøjelse fik vi et oldboys hold op at stå. 12 ryttere lagde ud i stor stil, men her i vinter er det skrumpet noget ind. Det var dog dejligt at se, at nogen havde udbytte af det. I sidste uge så jeg Hugo og Rikke på tur hen ad Englandsvej. Men Hugo har også været flittig.

Nu var der så meget orden i tingene, at man fra 1/6 skulle til at betale for at benytte de facilliteter vi havde.

D.20-21/6 løb vores indvielsesstævne af stabelen. Det forsinkede byggeriet ret meget, da det desværre var de samme mennesker, der måtte tage fat her. Men stævnet gik fint, og vore ryttere klarede sig særdeles godt, både i dressuren og i springningen.

Week-enden før havde vi terminsprøve, så vi kunne venne hestene til de nymalede spring.

Juli var sommerferie og 1/8 startede et nyt kursus, Vores klubmesterskab, som var berammet til 8-9/8 blev vi desværre nødt til at aflyse pga. manglende tilslutning. Vi er nok nødt til at finde et andet tidspunkt end lige efter ferien, hvor hestene stadig er på græs eller ikke i super form.

Næste termin forløb godt, og alle var spændt på om vi kunne komme indendørs i tide. Det kunne vi, men det holdt hårdt. Heldigvis har Jan vores kasserer nogle gode forbindelser, som mange gange kommer klubben til gode. Denne gang lykkedes det ham at få fat i noget lækkert grus til bund i ridehuset.

400m³ til fantasipris.

Ellers havde det været længe (år) før vi havde fået en ordentlig bund.

400m³ fylder meget, og det bevirkede at undervisningen var aflyst i 1½ uge. Det var dog muligt at benytte en lille cirkelvolte til at holde sin hest lidt i form.

Desværre er nogle af vore ryttere meget hurtige til at kritisere. (Mon de har glemt de 3 gratis mdr.). Det var bedre, om de hjalp med at gøre det hele færdigt, så vi også kan komme igang med nogle stævner. Det har det jo knebet noget med i år. Heldigvis har vi kunnet starte

ved terminsprøverne, hvor den sidste blev afholdt i sidste Weekend. Det ser ud til, at mange er på vej frem, og efter hvad jeg kan forstå på vores instruktør, er han godt tilfreds med rytterne.

Hvordan det er gået os udenbys, har jeg desværre ikke kunnet følge med i, da det meste af min tid er brugt på grunden.

Men når I starter ude, så HUSK AT I er selv ansvarlige for udklasing.

Til slut et lille hjertesuk med håbet om, at I vil bruge lidt af den energi I udfolder til hest; på jorden i stedet.

Det er åbenbart citaternes aften. Jeg har sagt det i FirspanDET og siger det igen her:

Ingen kan hæve
sin lod ved at kræve
livsloven lyder
man er, hvad man yder.

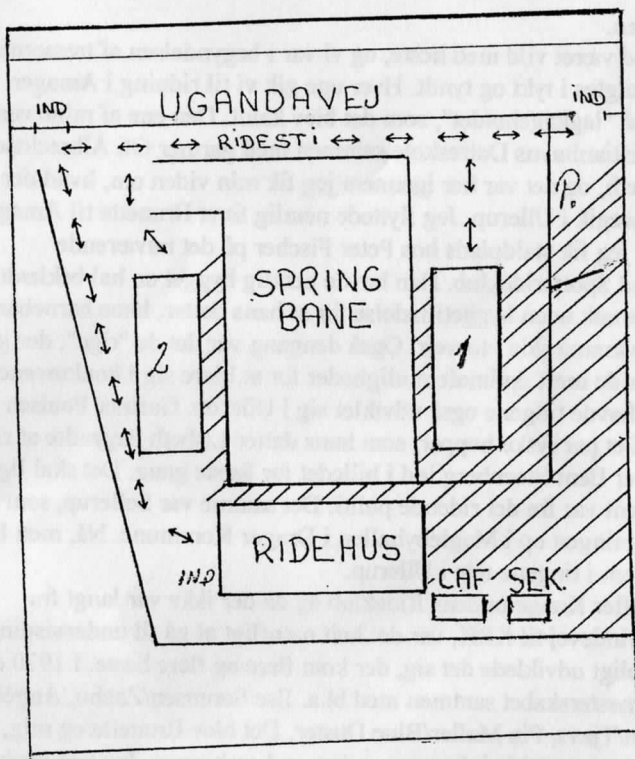
Støt Kastrup/Tårnby rideklub. Spring ind til Shell Dragør

Der er sport i at køre ind til Shell i Dragør. Hver gang du benytter dit euroShell eller Shell Kontantkort får klubben bonus af hver tanket liter. Select butik med stort udvalg i friskbagt brød og lækker fast food alle dage til kl. 24.00

Shell Service
Møllevej 10-12
2791 Dragør
Tlf.. 32 53 38 76

klubs ridecenter

Sådan så oversigten over klubben ud, inden vi fik bygget rytterstue, og inden Ugandavej blev lavet om. Ved siden af ridehuset ses to små firkanter; det var to skurvogne som fungerede som hhv cafeteria og sekretariat. Jeg synes, at der var enormt hyggeligt i skurvognene - og der var både plads til at man kunne sidde og hygge sig, mens Merry Killendahl fremtryllede de dejligste lune retter i det ene hjørne, hvor der var "køkken" Jeg kan ikke huske, hvor der var toiletter, men jeg mener, det var i en skurvogn..... Dengang havde vi ikke den bane, vi idag kalder dressurbane 2 og heller ikke terrænbanen.

Mona Gjedveds erindringer omkring KTRs grundlæggelse

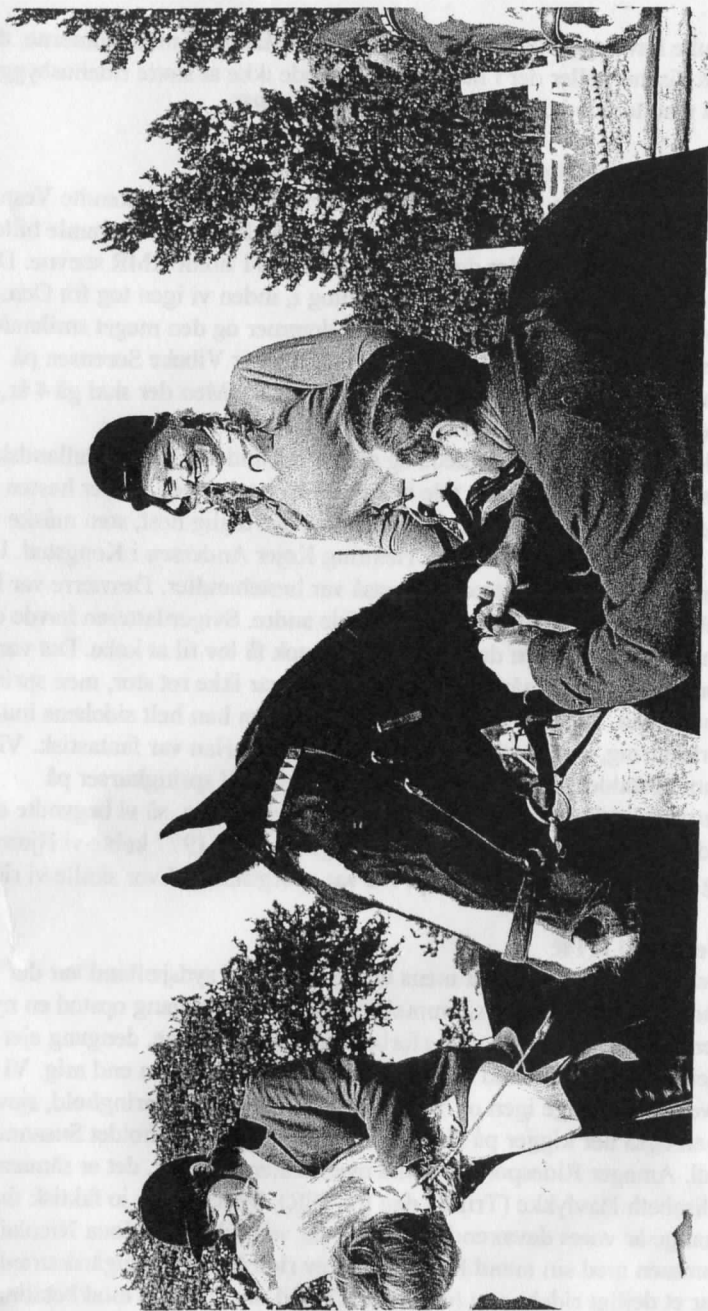
Forhistorien.

Jeg har altid været vild med heste, og vi var i begyndelsen af tresserne fire tøser, der fulgtes i tykt og tyndt. Hver uge gik vi til ridning i Amager Ponyklub på "lagkageholdet", som det blev kaldt. Den ene af mine veninder gik på Christianhavns Døtreskole sammen med gartner Oli Albrechtsens datter Lisbeth, og det var her igennem jeg fik min viden om, hvad der samtidig foregik i Ullerup. Jeg flyttede nemlig først Brunette til Amager i 1969, hvor jeg fik staldplads hos Peter Fischer på det nuværende Amagerland Sportsrideklub. Han havde nemlig bygget en hal beklædt med plastik, vist nok uden byggetilladelse for at hans datter, hans barnebarn og veninderne kunne ride i tørvejr. Også dengang var det de "rige", der gav deres unger de mest optimale muligheder for at klare sig i konkurrencerne. Imidlertid havde tingene også udviklet sig i Ullerup. Gartner Poulsen havde investeret i et par tyske hopper, som hans datter Lisbeth begyndte at ride. Her kommer Bent Steenberg ind i billedet for første gang. Det skal lige siges, at Bent var fra det ridende politi. Det samme var Sellerup, som startede ridningen op i Maglebyhallen i Dragør Kommune. Nå, men Bent får sat system i tingene ude i Ullerup.

Poulsen stifter Kongelundens Rideklub og da der ikke var langt fra Nøragersmindevej til KRK, var det helt naturligt at gå til undervisning der. Stille og roligt udviklede det sig, der kom flere og flere heste. I 1970 deltog jeg i Klubmesterskabet sammen med bl.a. Ilse Sørensen/Zacho, Angela Hendriksen/Tjavs, Pia Møller/Blue Duster. Det blev Brunette og mig, der snupede det hele Både i dressur, spring og kombineret. Jeg kan huske at vores dommer Amnitzbøl, sagde at Brunette gik den bedste kontragalop, han nogensinde havde set.

Kongelundens Rideklub havde imidlertid ikke noget ridehus. Det havde Peter Fischer og man lavede så en aftale om at flytte undervisningen der til om vinteren. Det synes jeg personligt var en god løsning, men KRK ville nu alligevel gerne bygge deres eget ridehus. De synes ikke, det var helt rimeligt, at skulle være med til at betale for strømmen, når os der stod der i forvejen red med, for så brændte lyset alligevel for os. De ville hellere bruge pengene til det nyt ridehus. Allerede dengang var vi, som I kan se opstaldet mange forskellige steder. Mange af os synes det var vildt luksus og unødvendige udgifter at skulle bygge et ridehus til, når vi havde et i forvejen. Det var da meget billigere at betale lidt til strømmen. Der var ikke noget at gøre. KRK

Stærne i AMR: Nr. 1 = Mona Gjedved, nr. 2 = Vibeke Sørensen

skulle have eget ridehus på egen adresse. Mange af medlemmerne, der stod hos Fischer, eller der i nærheden, ønskede ikke at støtte ridehusbyggeriet. Så det resulterede i den første opsplitning af KRK.

Amagerlands Sporstrideklub blev stiftet.

Jeg var klubbens 1. kasserer og vores træner var den velkendte Vester fra Sportsrideklubben. Sjovt når man sidder og kigger på de gamle billeder, som navne og episoder dukker op. I juni 1971 holdt AMR stævne. Det var det sidste stævne Brunette og jeg deltog i, inden vi igen tog fra Øen. Som det ses på billedet er det Sellerup, der er dommer og den meget smilende pige, der blev nr.2 kender nogen af er måske. Det er Vibeke Sørensen på Charmeur (forhenværende formand for KTR). Men der skal gå 4 år, før nogen endnu begynder at tænke på KTR.

Ole og jeg flytter til Rønnede og slår vores folder i det sydsjællandske, får 2 børn og sælger Brunette. Ole bokser i Næstved og jeg savner hesten utrolig meget. På et marked i Faxe ser vi en ganske dejlig hest, som måske var til at få billigt. Det var hos slagter Henning Køjer Andersen i Kongsted. Ude på landet var det tit slagteren der også var hestehandler. Desværre var hesten solgt, men jeg kunne da se på en af de andre. Svigerdatteren havde en, som hun red lidt på, men den kunne jeg da nok få lov til at købe. Det var Yanko, som nogen af jer måske nok husker. Han var ikke ret stor, men springe det kunne han. Engang ude i Maglebyhallen kom han helt sidelæns ind på en forhindring, som han alligevel klarede fejlfri. Han var fantastisk. Vi havde ham opstaldet på Næstved Ridecenter og gik til springkurser på garderhusarkassernen. Der var et pragtfuldt terræn, så vi begyndte også at ride jagter med Johan Iversen som jagtlægger. I 1977 købte vi Hjørnegården og flyttede tilbage til Amager. Nu var spørgsmålet, hvor skulle vi ride??

Det blev i KTR

Det vidste sig nemlig, at mens vi havde været i sydsjælland var der opstået endnu en lille uoverensstemmelse i KRK. Atter engang opstod en ny klub, nemlig KTR, som fik tilhørsforhold på Stutteri Heine, dengang ejet af Helge Heine. Men alt det ved Jan Rasmussen meget mere om end mig. Vi var i hvert fald tilbage igen og Yanko og jeg deltog på et springhold, sjovt når man også her kigger på billedet. En af deltagerne på holdet Susanne Jensen tidl. Amager Ridesport og hvem overrækker præmier, det er såmænd Elisabeth Havlykke (Trille i dag fra TSR). Men det gik jo faktisk fint i mange år vores daværende formand var veninde med Mona Nicolaisen, som sammen med sin mand Flemming drev rideskolen i Skelgårdsstræde. Der var et dejligt ridehus og her holdt KTR til om vinteren mod betaling 19.000 kr lejede man sig ind og havde al sin undervisningen her. På en ridetur

havde Vibeke og Mona talt om udvidelse af undervisningstid, men da der jo gerne skulle være plads til det hele foreslog Mona at de kunne bygge 20 m til ridehuset, som dengang kun var på 40 m, så gik det nok alligevel, hvis KTR efter udvidelsen ville betale lidt mere og ridehuset blev herefter udvidet til 60 m.

Mona og Flemming sælger.

Af forskellige årsager kører Mona og Flemming sur i det hele og beslutter at sælge. KTR tager kontakt til kommunen for at forhandle om køb af stedet. Der arbejdes på højtryk for at få tingene til at falde på plads. De nærmere omstændigheder må kunne læse i protokollen, måske bliver Mona og Flemming utålmodige, måske tror de ikke på at kommunen vil være med, måske er der penge under bordet, det er hørt før i historien, fakta er, at Kurt Henriksen køber rideskolen.

Ikke noget problem idet, KTR kan stadig leje sig ind. Men nu kan vi ikke længere nøjes med at leje timer, nu skal vi stå for det hele, salg af ridekort, drift af rideskole til gengæld skal vi blot betale, så vidt jeg husker 125.000 kr, det var jo vældig smart, hvis KTR's bestyrelse på frivillig basis lavede arbejdet og en anden skummede fløden. Det var som forstået "take it or leave it" De fleste forstod bestyrelsen men nogen blev hos Kurt og således opstod TSR.

Der arbejdes for ridehuset.

Nu måtte der arbejdes for selv at bygge ridehus og meget gerne inden vinter og hvor?? Vibeke var formand på det tidspunkt og jeg ved at bestyrelsen i KTR arbejder meget hårdt og at de fik stor hjælp fra forskellige organisationer herude. Heldigvis lykkedes det at få stillet et stykke jord til rådighed fra Tårnby Kommune. De var endda så hjælpsomme, at der blev tegnet et ridecenter på området. Meningen var at Amager Ponyklub, skulle flyttes med ud på området og dermed frigøre plads til Amager Strandpark. Kommunen skulle bygge det ene ridehus og vi skulle bygge det andet. Kommunen sprang i målet, jeg har senere ladet mig fortælle, at de ikke regnede med, at vi ville kunne gennemføre byggeriet, men der blev de klogere. I kommunens projekt, skulle der være stalde, rytterstue o.s.v. men alt det havde KTR ikke råd til i første omgang. Alene det at få det gennemført byggeriet.

Alt det indledende blev klaret af Per Bengtson og Bent Bennedsen. Alt det praktiske af nogle andre Jan stillede op med sine store maskiner, uden ham var det aldrig gået. Bent Steenberg, familien Killendahl, familien Madsen, familien Bøgh, familien Bennedsen, familien Gjedved, Lones far, cykelsmeden, Pilot Nils. Der var selvfølgelig også andre som deltog i

perioder, nogen kom og nogen gik, men jeg er sikker på, at man ydede hvad man kunne.

Vejen laves:

Inden vi overhovedet kunne komme i gang med byggeriet var vi nødt til at lave en vej ind på området. Som I jo nok har lagt mærke til ligger denne vej en del højere. Det var nødvendigt, da området var meget fugtigt. Vi startede fra den ene ende og arbejdede os frem til midt ned igennem det, der engang skulle være ridehus. Først fibertex til at holde dem bløde undergrund på plads derefter tonsvis og atter tonsvis af slagger, som kom væltende i store lastbiler. Dette arbejde skulle udføres med håndkraft, da bunden var alt for blød og alle slaggerne skulle sorteres og der var meget spændende affald imellem. Vi kunne nok have fundet en nemmere løsning, men det her var billigt.

Fundamenterne:

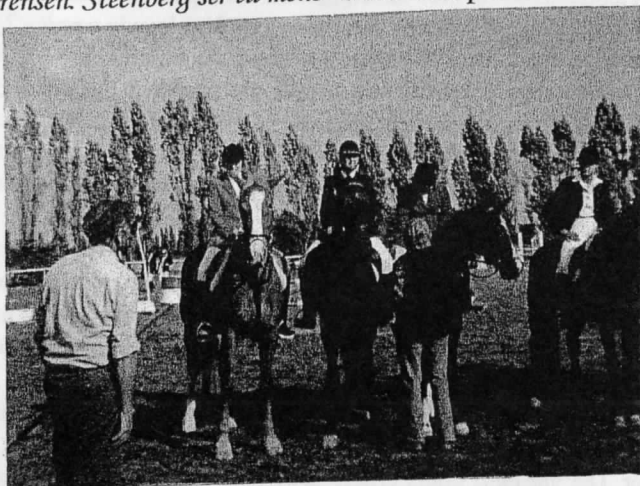
Efter vejen var det hullerne til fundamenterne for de bærende stolper, de skulle absolut ikke graves for store, tænk hvad det kostede i beton og det blev de heller ikke. Men det tog tid kan jeg fortælle, det blev vinter og beton måtte ikke fryse. Vi hentede hestemøg hos Bøgh til at lægge oven på vintermåtterne og det gik, men det var koldt og surt slid. Da firmaet kom for at skulle rejse buerne passede det hele så nøjagtigt, at der ikke skulle en eneste lineplade på til opretning. Det havde de aldrig været ude for før. Men de kendte jo heller ikke Jan Rasmussen og hans niveleeringsapparat. Det gjorde kommunen heller ikke, de kom ofte farende for at gøre livet surt for os. Jeg glemmer aldrig, da de ville have vi skulle grave ned, så de kunne se at fundamenterne var dybe nok. Vi havde et billede af Ib Bøgh, der stod nede i hullet, men de sagde at han jo bare kunne ligge på knæ. Jan går aldrig på kompromis med noget. Alt blev og bliver lavet ordentligt og nøjagtigt, som skulle det bestå i 500 år. Sådan er det bare. Så nu ved I, hvorfor han er formand.

Mange af kunne ikke forstå at de ikke kunne se noget udefra vejen når de red forbi, men alt foregik jo nærmest i jordplan. Selvom det var et slid var det også en god tid.

Hvad vi også nåede:

Det gav et sammenhold os imellem som gjorde at vi følte at vi kunne klare hele verden. Det var også nødvendigt ellers var det aldrig gået. Selvfølgelig var der også hyggelige stunder, jeg husker den sommer hvor Jan kom med et dyr vi spidstegte under et halv-færdigt tag, Amager Rundt turen, alle vores fællesspisning, vores Sct. Hans aftener, vores spontane glædesudbrud hver

Stævne på stutleri Heine: Susanne Jensen, Marianne, Mona Gjedved og Neel Sørensen. Steenberg ser til mens "Trille" deler præmier ud. 1977-78.

SADLER KØBER MAN HOS DAHLMAN

Verdens ældste sadelmagerfirma

Passier-Kieffer-Stübben
Hubertus-Crosby-Moll
Caprilli-Sabre

Alt i rideudstyr Vort speciale sadel-rep.

Ring 33 12 32 86

DAHLMAN

SADELMAGER GRUNDLAGT 1807

Fortunstræde 5, 1065 København K

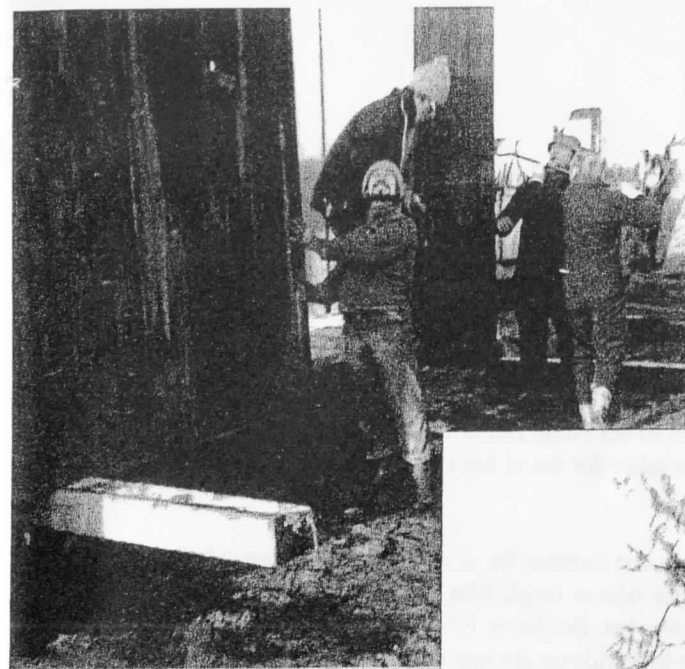
Åbent 7.30-17, lørdag lukket

gang noget lykkedes og det var der meget der gjorde. Skuret(rytterstuen) der blev sat op, gjort i stand, fik nye gardiner fik en ovn, kommunen sponserede et gammelt bord, vi fik lavet bænke, alt imens byggeriet skred stille og roligt fremad. Værkstedsskuret blev færdiggjort. Planlægning af banerne udendørs, etablering af "lokums", vi (Merry og jeg) lavede nemlig 2 stk, det fortsatte med at være vores afdeling, mændene var heller ikke så gode til at tømme dem. Ind imellem arbejdede vi også med banerne flot placeret på hver sin side af opvisningsbanen. Den ene blev drænet efter alle kunstens regler og fungerer i dag uden problemer. Springopvisningsbanen blev indhegnet. Er I klar over at vi garanteret har Danmarks eneste niveleerede hegn der Alt blev niveleret.

Det arbejdende folk mødtes som regel til fælles morgenbord i weekenden, det betød også at vi mere eller mindre alle havde vore unger med, for hvor skulle vi ellers gøre af dem Jeg husker tydeligt en sommer hvor Jan havde fået nogle store læs sand til vores baner, de lå oppe på parkeringspladsen og var selvfølgelig meget tiltrækkende på vore unger. Gritt havde som sædvanlig smidt al tøjet og var efter at have leget i bunkerne fuldstændig rødbrun i huden som en indianer. Vi blev meget forskrækkede, men det var kun okker Det var også noget billigt sand. Med hensyn til P-pladsen så kan jeg betro jer at der skal I ikke være bange for at synke ned, men begynd heller ikke at grave i den for her ligger alle Tømmerup Højs gamle drivhusfundamenter Vores gamle hund Skipper en rigtig god krydsning var også helt uundværlig, når vi løftede de nederste plader i hver bunke og dem var der mange af snuppede den hurtigt de rotter der var flyttet ind.

Ibrugtagningstilladelse:

Endelig langt om længe fik vi tag over hovedet, her skal det lige tilføjes at det er Ole Gjedved og hans hjælper Jane Bøgh, der har lagt hele taget. Det har aldrig været blæst i stykker før vi sidste år fik skiftet ovenlyspladerne. Jeg skulle ikke derop, det var rigeligt for mig at balancere op ad stigen med pladerne godt rullet sammen. Jo, vi blev gode til det, men det var jo ikke gjort med det. Der skulle nu laves barriere, lys, døre, nødudgange, tagrender og ikke mindst rottesikring. Området udenfor lignede det det var, nemlig en byggeplads, det skulle selvfølgelig også færdigreguleres. Det med rotterne grinede vi meget af, tænk de stakkels rotter, der fik forvildet sig ind i ridehuset, havde jo ikke en ærlig chance for at slippe ud igen, og tagrender, det kunne vi godt forstå, men hvor skulle vi lede vandet hen, hver gang vi gravede løb vandet til. Jeg tror vi havde en kilde under vores område (nogen gange i dag kan jeg stadig tro det, så vådt er der). Der hjalp ingen kære mør tingene skulle være i orden ellers fik vi ingen ibrugtagningstilladelse.

Ole Gjedved, Steenberg, Jan Rasmussen og Poul Kjøllendahl rejser skuret, der skal være rytterstue. 1981 ↗

*Jan Rasmussen, Steenberg ↑
og Hanne Rasmussen. 1981*

Økonomien:

Tingene kom i orden og d. 23. marts 1982 fik papir på det. Så var der lige det med pengene byggeriet var løbet op i 773.602 kr. Det var jo ikke så lidt. Så banken forlangte ud over ejerpantebrev at KTR skulle stille med 5 personer der hver hæftede personligt for en større sum penge. Det var lidt uforskammet eftersom kommunen var involveret og vi absolut ikke selv kunne gøre ret meget. Men endnu engang så vi, at nogen ville bakke op om KTR i nødens stund. Tak for det! Når jeg tænker tilbage er det jo helt fantastisk Både med byggeriet, lånene og det alt sammen. Jeg er ikke sikker på at man kunne få nogen til det i dag. Det er et par håndfulde mennesker som aldrig gav op, vi kan takke for det vi har i dag.

Vi så lyset:

Nu skal man jo ikke dvæle ved fortiden for vi ved jo godt at tingene hele tiden skal vedligeholdes for ikke at forgå. Bl.a. kan jeg betro jer at det lys vi har i ridehuset er 3. omgang lys. Det første lys var 4 jodlamper. Det var ikke det bedste, men vi kunne både ride og springe med lidt held. Senere var vi så heldige at Mette Nicolaisens bedstefar ringede og spurgte om vi var interesserede i nogle lysarmaturer fra Advokaternes Hus. Om vi var og tusind tak, det var jo dejligt. Ole og Niller brugte megen tid på at sætte alle armaturerne op ikke nok med det. De var nødt til at lægge sten i forskellig størrelse op på lamperne for at de kunne hænge vandret i balance. En gang imellem raslede nogle af stenen ned. Jo, det var aldrig kedeligt. Vore heste var også vant til lidt af hvert dengang, der blev jo altid arbejdet med et eller andet hver gang man var i ridehuset. Der var konstant aktivitet og var man der gav man altid et nap med sådan var det. I dag bliver hestene jo bange bare der står en tilskuer eller nogen rør lidt på sig.

Ønskerne går i opfyldelse:

Efterhånden kunne vi godt tænke os at få bygget en rytterstue og det får vi så i 1988. Den kostede lige så meget som et parcelhus. Vores gamle "rytterstue" med al sin nostalgi forærede vi til DSM, som i en lang periode var husvilde ligesom os. Vi var i den tid meget glade for at låne deres dommertårn og en del af deres springmateriel. Det skal lige fortælles at AMR velvilligt delte deres ridehus med os de to vintre byggeriet stod på. Langsomt hen ad vejen har vi så fået andre ønsker opfyldt fx dengang KTIS holdt deres repræsentantskabsmøde hos os. Det var en vinteraften og deltagerne havde meget svært ved at finde op til rytterstuen, da vi jo ikke havde noget lys på vejen. De syntes alle sammen at vi skulle søge kommunen om lidt til dækning af lys på vejen. Her slog vi selvfølgelig to fluer med et smæk lejede en kædegraver fra Kramo, Bent havde skaffet

master og vupti, så var der også lys på ridebanen. Nej, det var ikke vupti, det var igen hårdt slid og Tordenskjolds soldater, som sådanne folk hedder nu til dags, dengang var det bare os. Det skal lige siges at de 4 master er rejst pr. håndkraft, hvem det var husker jeg ej, men "bøfferne" var i orden, så det har nok været nogle flotte fyre. Så fik vi faste dommertårne, før hen havde vi haft et vakkelvornet mobilt et, som der var under opbygning i flere år.

Militarybanen:

Efterhånden som tingene kom i orden kunne vi påbegynde oprydningen omme bagved. Vi fik renoveret halvtaget og søgte atter engang kommunen om hjælp til at få etableret et befæstet område bagved. Heldigvis kan man sige at kommunen altid har været meget imødekommende over for KTR når vi er fremkommet med ønsker. Vi søgte bl.a. flere gange om at få lov til at leje det stykke jord militarybanen nu ligger på. Den har vi selvfølgelig også selv lavet på en af vore mange arbejdsdage. Marianne Rom tidligere Nordisk Mester i military for Young Riders medlem af den berømte Rom familie i Ålborg tegnede hvordan den skulle se ud. Dengang lavede vi små en-dags military stævner, nu står den bare og forfalder. Men lad os nu se om ikke westernrytterne kan få taget sig sammen til at lave en trail bane i stedet. I starten fik vi afslag, men så pludselig en dag så Bent en der gik og snusede rundt nede ved vores bane. Det var en fra kommunen, de fik sig en snak og næste gang vi søgte gik det i orden.

Ugandavej rettes ud:

Apropos banen, så vores område noget anderledes ud inden Ugandavej blev omlagt. Der stjal kommunen en ordentlig bid af vores dressurbane og springtræningsbane. Som kompensation for dette fik vi stillet et stykke jord til rådighed til anlæg af ny dressurbane. Denne nye bane har aldrig fungeret godt og vi besluttede derfor sidste år at finde ud af hvad der var galt. Det vidste sig at kommunen havde lavet en katastrofal fejl, da de anlagde banen. Men vi håber at finde en løsning på problemet.

Græs og materiel:

Ellers må man jo nok sige at nogle af tingene er blevet nemmere, vi laver ikke alt selv. Ind imellem betaler vi os fra det. Maskinerne er også blevet bedre og vi har fået flere. Når jeg tænker på hvad Bent brugte af tid på at reparere den gamle skårlægger og hesterive til at slå græsset med, hvis han i det hele taget kunne finde reservedele. Uheldigvis fik kommunen på et tidspunkt ødelagt en akslen på en slagledsklipper. Svenningsen skulle have 20.000 for at lave den og det ville man ikke ofre. Ole som var ansat i gartnerafdelingen i Tårnby Kommune fik lov til at købe den for 1000 kr. Jeg synes 1000 kr. var meget for noget gammelt jern der ikke virkede, men som

Ole sagde: "Den skal bare have et par klask de rigtige steder. Han kan bare det der. Det virkede og vi har en dejlig solid klipper.

Det samme galt vores Nuffield, som nærmest var uopslidelig. Efter en meget besværlig(reservedele) hovedreparation var vi vel rustet til en ny græsklippersæson. En af vore sædvanlig hjælpsomme naboer havde brug for at låne en traktor og fik selvfølgelig lov til at låne vores ligesom vi så tit havde lånt hans. Uheldigvis skete der en fejl, der blev betød at vi måtte sige farvel til den grønne Nuffield, der havde været med fra starten. I stedet har vi takket været Birger gjort et godt køb, det er jo dejligt, at der stadig er nogle der tænker på KTR, når sådanne gode tilbud dukker op. Det skal siges at det har Birger gjort flere gange, også tak for det.

Var det det værd:

Når jeg tænker på det er det utroligt, hvad vi orkede dengang. Ole og jeg havde selv 2 børn (5 og 3 år), stor gård (Hjørnegården), der skulle sættes i stand og vedligeholdes, dyr der skulle passes o.s.v. Vi havde begge fuldtidsjob, ud over at Ole 3 gange om uge havde ekstrajob, han kørte gods for ASG efter normal arbejdstid. Hestene skulle selvfølgelig også rides. Det var tit jeg brugte hesten, når jeg hentede ungerne på Byggelegepladsen på Gemmas Alle, indtil der blev ridning forbudt på stien igennem Travbaneparken, underligt at tænke på, når man tænker på parkens oprindelse. Når jeg skulle til undervisning på stutteri Heine var ungerne med. En foran og en bagved op på hesten, så afsted. På Stutteri Heine var der en dejlig grusbunke, hvor de legede til jeg var færdig også afsted igen. Maden var altid ovnmad, der efter forberedelsen kunne passe sig selv, mens jeg var ude at ride. økonomien var lidt stram, så den stod tit på æbleflæsk. Haven var fuld af gratis æbler, kæbesnitter var billige, og brødet var dejlig hjemmebagt. Det var i hvert fald en tid som jeg i dag nødig ville have været foruden, det at trække på samme hammel giver en masse dejlige venner og mange gode oplevelser, som man med glæde kan tænke tilbage på også selvom det var hårdt mens det stod på.

LIDT OM FREMTIDEN

Her, 25 år efter KTRs stiftelse, sker der stadig fornyelse og udvikling i klubben. Der kommer jo også hele tiden nye mennesker og dermed nye behov, ønsker og ideer til.

Der er kommet mange nye juniorere, og det har skabt behov for mere "børnevenlige" aktiviteter, så i marts måned starter vi med en "pony-hygge-hold" og ridemærkeundervisning for dem.

Sidste år søgte vi om "blåstempling" af klubben i DRF, og der har i sidste måned været en for at besigtige klubben.

Vi har for nylig lavet en brugerundersøgelse blandt vore medlemmer, og jeg er nu ved at analysere og sætte besvarelserne i system, hvorefter de skal offentliggøres i FirspanDET, og vi skal arbejde med besvarelserne i bestyrelsen.

Mit håb for klubbens fremtid er, at vi fortsat i fællesskab arbejder mod det mål, at KTR er en rideklub med sammenhold, mange aktiviteter og udvikling. Tillykke til Jer alle sammen med jubilæet

Kærlige hilsener Elisabeth Pallesgaard

SKAL DIN HEST FORSIKRES ELLER OMFORSIKRES ?

- så er

stadig billigst og bedst !

KONGERIGET
DANMARK'S
HESTEFORSIKRING G/S

Valkendorfsgrde 30 · 1151 København K
Telefon 3315 3970 - Telefax 3315 3470

Tilfredse kunder i mere end 130 år.